

Arrest

nr. 145 364 van 12 mei 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 19 april 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 februari 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 21 maart 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. LEYSEN en B. CROSIERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 juli 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 24 februari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging

tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20.07.2011 werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Het aangehaalde element, met name het gevaar op bestraffing door de Ghanese overheid vanwege zijn beweerde homoseksuele geaardheid, vormt geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De asielinstanties bogen zich reeds over de beweerde problemen waarmee betrokkene te maken zou hebben gehad ten gevolge zijn beweerde homoseksuele geaardheid en kwamen tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, noch dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

Betrokkene toont niet aan dat hij op een negatieve manier de aandacht zou hebben getrokken van de Ghanese autoriteiten. Betrokkene toont niet aan dat hij bij de Ghanese autoriteiten zou gekend zijn als 'homoseksueel'. De asielinstanties kwamen na grondig onderzoek tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde homoseksuele contacten en dat hij kennelijk niet homoseksueel van aard is.

Geen enkel element wijst er alleszins op dat hij in Ghana bij de autoriteiten zou gekend zijn als 'homoseksueel', dat hij zal worden bestraft bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, dat het bijgevolg onmogelijk zou zijn de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te contacteren om via die weg de procedure op te starten met vraag tot een verblijfsmachtiging in België. Bijgevolg is de dienst Humanitaire Regularisaties van oordeel dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van herkomst kan worden ingediend.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op datum van 31.05.2010. o Betrokkene maakte steeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 15.07.2010. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land.”

1.3. Op 21 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de verzoekende partij eveneens een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - Model B

*In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 24/02/2012,
wordt aan S., A. (M)
(...)*

het bevel gegeven om uiterlijk op 20.4.2012 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING :

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (art. 7, alinéa 1,2° van de Wet van 15 december 1980).

o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op datum van 31.05.2010.

o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 15.07.2010. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in dit land.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker licht zijn enig middel als volgt toe:

“Aangezien de bestreden beslissing dd. 24.02.2012 stelt dat het door verzoeker in zijn oorspronkelijk verzoekschrift aangehaalde element, te weten het gevaar op bestraffing door de Ghanese overheid vanwege zijn beweerde homoseksuele geaardheid, geen buitengewone omstandigheid zou vormen op grond van dewelke verzoeker de kwestieuze aanvraag om machtiging tot verblijf niet zou kunnen indienen via de gewone procedure, quod certa non est. Dat de bestreden beslissing hierbij geen geloof hecht aan de nochtans reële homoseksuele geaardheid van verzoeker en zich hiervoor uitsluitend baseert op het onderzoek dat in het verleden door de asielinstanties is gevoerd. Dat naar luid van de bestreden beslissing de asielinstanties na grondig onderzoek tot de conclusie kwamen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde homoseksuele contacten van verzoeker en dat verzoeker kennelijk niet homoseksueel van aard is. Dat verweerder door het louter overnemen van de conclusies van de asielinstanties een manifeste inbreuk pleegt op de op haar schouders rustende zorgvuldigheidsplicht. Dat een bestuur zijn beslissing immers op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden (A. MAST ea., Overzicht van het Belgisch administratief recht, 2002, Mechelen, Kluwer, 53.). Het gevatte bestuur is bij het nemen van een beslissing dan ook steeds genoodzaakt zelf het waarheidsgehalte van de aangevoerde elementen zorgvuldig en nauwgezet te onderzoeken. Een bestuur kan zich niet ernstig verschuilen achter de besluitvorming van een andere bestuurlijke instantie. Aan een bestuur beslissing dient steeds een nauwgezet onderzoek ten grondslag te liggen. Dit onderzoek van het geadieerde bestuur dient zonder vooringenomenheid te geschieden (R.v.St. 3 februari 1976, Gemeente Dessel en Luyten, nr. 17411, R.W. 1976- 1977, kol. 1180, met noot LP. SUETENS.). In de gegeven omstandigheden werd in de geviseerde bestreden beslissing dd 24.02.2012 dan ook op een niet toelaatbare onzorgvuldige wijze tot de afwezigheid van een bijzondere omstandigheid in hoofde van verzoeker en zodoende onterecht tot de ontvankelijkheid van het namens verzoeker ingediende regularisatieverzoek geoordeeld.”

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. In eerste instantie moet worden vastgesteld dat verzoeker niet betwist dat zowel de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, hebben

geoordeeld, omtrent zijn geaardheid, *“dat er geen geloof kan worden gehecht dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, noch dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade.”* Het kan de verwerende partij niet ten kwade worden geduid dat zij zich bedient van de vaststellingen die gedaan werden door een gespecialiseerde overheidsinstelling die over de nodige onderzoeksmogelijkheden en expertise beschikt, zeker nu deze in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met volheid van bevoegdheid bevestigd werden.

2.4. Verzoeker toont verder niet aan dat er elementen zouden zijn omtrent zijn geaardheid en de mogelijke problemen die daaruit zouden kunnen voortvloeien, die niet door de verwerende partij werden onderzocht, temeer nu in het tweede luik van de eerste bestreden beslissing nog verder werd onderzocht of verzoeker inmiddels bij de autoriteiten in zijn land van herkomst gekend zou zijn als homoseksueel en het daardoor onmogelijk zou zijn de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te contacteren om via die weg de procedure op te starten met vraag tot een verblijfsmachtiging in België.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoeker evenmin aantoonde dat het bestuur in casu enig dienstig gegeven niet zou hebben betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing of dat zij over onvoldoende gegevens zou hebben beschikt om de bestreden beslissingen te nemen, zodat ook niet kan worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing niet degelijk werd voorbereid en niet is gegrond op een correcte feitenvinding.

2.6. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond. Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS